

[Axel Ivan Pedersen.]

der kommer til at behandle dette forslag, men jeg tror, at boligudvalget er det dårligst valgte, for med den stilling, som de forskellige partier har taget til forslaget som sådant, tror jeg ikke, der kommer noget reelt ud af en behandling af forslaget som et lovforslag. Når jeg sagde, at forslaget burde gå over i det parlamentariske udvalg, var det ud fra en oprigtig vilje til at lade de problemer, der er indeholdt i forslaget, underkaste den saglige behandling, som det i dette udvalg måtte få i relation til alle de problemer, som det parlamentariske udvalg skal beskæftige sig med.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg tillader mig at sige til det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen, at da jeg brugte det kvarter af min taletid her i tinget, var det 3 uger efter, at mit boligfondsforslag blev fremsat i folketinget — og det havde ikke været omtalt i pressen — så det var altså ingen begrundelse for, at pressen ikke 3 uger før skulle have omtalt det.

Hvad angår, hvilket udvalg lovforslaget bør sendes i, har jeg sagt, at jeg tror, det er klogest at sende det i et udvalg, der i hvert fald formelt er forpligtet til at behandle det, at afgive betænkning eller i det mindste afgive beretning til folketinget, og jeg kan ikke se andet, end at det er meget rigtigt at sende det til et udvalg, der er nedsat til behandling af love om boligbyggeri. Hvad det parlamentariske udvalg angår, har jeg opfattet det sådan, at dette udvalg har til opgave — og i og for sig pligt til — at behandle alle spørgsmål af interesse i forbindelse med disse problemer, så selv om dette udvalg ikke formelt har fået et forslag til behandling, er der intet som helst i vejen for, at det kan behandle lovforslaget eller drøfte dets tanker; jeg ville endda tro, at et sådant udvalg vil have pligt til det, så det tror jeg nok skal gå.

Else-Merete Ross: Jeg ved ikke rigtig, hvordan jeg skal reagere over for dette, at det virkelig er lykkedes mig at få det ærede medlem til næsten at komme til at hulke over det, jeg har sagt. Om det var

en kompliment eller det modsatte, ved jeg ikke rigtig.

Når jeg ikke er så begejstret for dette forslag eller sagde, at jeg syntes, det var ringere end det lovforslag, socialistisk folkeparti fremsatte i 1963, så kommer det af, at der i formålsparagraffen dengang stod, at man ønskede at sikre befolkningen tilstrækkelig forsyning med boliger. Jeg har været naiv nok til at tro, at befolkningen omfattede alle mennesker i dette land. Derfor synes jeg, at det forslag i hvert fald var bedre end det forslag, der foreligger nu, som udelukkende drejer sig om hjælp til de sociale bolig-selskaber. Derfor synes jeg altså ikke, der er pynt på dette forslag, men at det er ringere end sidste gang, og det betyder ikke, at jeg syntes om det sidste gang.

Angående dette med, at der skal bygges ca. 20.000 sociale boliger pr. år, vil jeg gerne sige, at når ca. 40.000 familier skal ind i nybyggeriet om året — og det er det normale i en befolkning, hvoraf vi siger at ca. 80 pct. er mindrebemidlede — så kan der da ikke blive plads til alle de mindrebemidlede i det sociale byggeri inden for den ene årgang. Derfor mente jeg, at der stadig måtte være mindrebemidlede, som ikke kunne komme ind i det sociale byggeri, og de måtte så komme ind i nybyggeriet, og det var disse mennesker, jeg syntes fik en urimelig behandling derved, at de skulle ind i det dyre byggeri. Jeg kan ikke se, at det er ulogisk, men jeg håber, at det ærede medlem vil komme op og retlede mig, hvis jeg skulle have taget fejl i mine beregninger.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aksel Larsen): Jeg vil naturligvis ikke give mig til at regne noget ud med tal, og jeg vil gøre opmærksom på, hvad jeg tidligere har sagt, at jeg er ganske sikker på, at gennemførelsen af vort forslag — man kan ændre det i detaljerne, men i hovedlinjerne bør det fastholdes — vil bevirke, at renteudgiften for hele boligbyggeriet falder, og at dermed lejen for hele boligbyggeriet vil falde, også for det, der ikke kommer ind under de nævnte 20.000.

Dernæst vil jeg tillade mig at sige, at hidtil har der vist været sat en overgrænse på 10.000 for det sociale byggeri. Hvis man fordobler det, kan det da ikke blive dårligere end hidtil. Og endelig hvad angår det, at